Occident desempolsarà la seua bellesa o s'afonarà

written by Ramón Flecha | 19 d'April de 2025

Per descomptat, l'accelerat declivi d'occident en el món depén de múltiples i molt poderosos factors, amb un paper destacat de les relacions de poder econòmic i militar. Però d'això s'escriu ja molt tots els dies. Tanmateix, hi ha altres causes de les quals només persones no submises s'atrevixen a parlar, mentres veiem com en moltes escoles no hi ha ningú que assumisca eixe paper.

Una d'elles, i molt important, és com hem anat deixant que s'embrute la bellesa que, des de Safo i abans, va formar part del somni d'una humanitat desitjable. El mercat (ara amb les pantalles) ha aconseguit inocular desitjos de lletjor. Mentres les obres d'art més cotitzades han passat de ser algunes com la *Nascita di Venere* a altres com un urinari, els cossos de moltes persones s'han omplit de tatuatges oposats a l'estètica de la Gioconda.

Més preocupant que eixe exterior que veiem és l'interior que sentim. Molts cervells i cors han perdut la seua motivació cap als somnis que van aconseguir unes vides molt millors que les que van tindre els qui ens van precedir. Se substituïxen les il·lusions i la valoració de l'amor, la família, l'amistat, el treball… per aficions que unes vegades "passen" d'eixes il·lusions i altres vegades són portades pel desig i plaer de fer el mal, com la violència

que ompli les pantalles. Sopars d'antigues amistats o estudis que abans renovaven i revivien sentiments es fan hui impossibles o desagradables pels menyspreus i els enganys sexuals que deixen marca per a tota la vida.

Així es trenca la solidaritat que dona força a una societat, a tot col·lectiu. I s'està trencant en occident d'una forma que no es dona en altres llocs, com algunes zones d'orient. Potser el futur és la substitució d'una hegemonia per una altra que no té per què ser pitjor, però tampoc millor. O potser el futur és més igualitari, rescatant conjuntament el millor de cada cultura. El que finalment siga depén, d'una forma molt important, de les escoles: que hi haja en elles valents i valentes que s'atrevisquen a dir què és bell i què és lleig, sense por que ignorants agressius diguen que això és ser carca i que cal transgredir posant en els escenaris, museus i llars una creixent lletjor, substituint les relacions d'amistat i amor per altres de rivalitats, menyspreus i enganys.

[Imatge: Wikimedia Commons]